

Citiți textul de mai jos:

«Iar te-ai cufundat în stele
Și în nori și-n ceruri nalte?
De nu m-ai uita încalte,
Sufletul vieții mele.

Acolo-n ochi de pădure,
Lângă balta cea senină
Și sub trestia cea lină
Vom șede-a în foi de mure.

Pe cărare-n bolți de frunze,
Apucând spre sat în vale,
Ne-om da sărutări pe cale,
Dulci ca florile ascunse.

În zadar râuri de soare
Grămădești-n a ta gândire
Și câmpiile Asire
Și întunecata mare;

Și mi-i spune-atunci povești
Și minciuni cu-a ta guriță,
Eu pe-un fir de romaniță
Voi cerca de mă iubești.

Și sosind l-al porții prag,
Vom vorbi-n întunecime:
Grija noastră n-aib-o nime,
Cui ce-i pasă că-mi ești drag?»?

Piramidele-nvechite
Urcă-n cer vârful lor mare -
Nu căta în depărtare
Fericirea ta, iubite!»!

Și de-a soarelui căldură
Voi fi roșie ca mărul,
Mi-oi desface de-aur părul,
Să-ți astup cu dânsul gura.

Înc-o gură și dispăre...
Ca un stâlp eu stam în lună!
Ce frumoasă, ce nebună
E albastra-mi, dulce floare!

Astfel zise mititica,
Dulce netezindu-mi părul.
Ah! ea spuse adevărul;
Eu am râs, n-am zis nimica.

De mi-i da o sărutare,
Nime-n lume n-a s-o știe,
Căci va fi sub pălărie -
Ș-apoi cine treabă are!

.....
Și te-ai dus, dulce minune,
Ș-a murit iubirea noastră -
Floare-albastră! floare-
albastră!...
Totuși este trist în lume!

- «Hai în codrul cu verdeață,
Und-izvoare plâng în vale,
Stânca stă să se prăvale
În prăpastia măreață.

Când prin crengi s-a fi ivit
Luna-n noaptea cea de vară,
Mi-i ținea de subsuoară,
Te-oi ținea de după gât.

(Mihai Eminescu, *Floare albastră*)

Răspundeți următoarelor cerințe:

1. Explicați semnificația titlului poeziei.
2. Comentați două figuri de stil diferite.
3. Menționați patru motive literare existente în text.
4. Redați elementele de structură și de compoziție.
5. Rescrieți versurile care pun în evidență portretul iubitei.
6. Prezentați o secvență a poeziei (la alegere).